

Το μήνυμα της Κυριακής του Μητροπολίτη Μαρωνείας: “Η ταπείνωση οδηγός για τη βασιλεία των ουρανών”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου 2023, εξέδωσε ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων](#) με τίτλο «Ή ταπείνωση οδηγός για τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν» και με αφορμή την Ευαγγελική Περικοπή του Τελώνη και του Φαρισαίου αναφέρει πως η προσευχή, η ευγενέστερη πράξη του ανθρώπου, μας καταδικάζει όταν δεν γίνεται με ταπείνωση και με αγάπη για όλο τον κόσμο.

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής

Μὲ ἱερὸ ἐνθουσιασμὸ ὁ φαρισαῖος ὑμνεῖ τὸν ἑαυτὸ του. Τὸν θαυμάζει, διακηρύττει τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν ὑπεροχὴ του. Δὲ μοιάζει αὐτὸς μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, πού εἶναι βουτηγμένοι στὴν κλεψιά, τὴν τοκογλυφία, τὴν ἀνηθικότητα. Μέσα στό ὑπεροπτικὸ του παραλλήρημα ἀναφέρεται περιφρονητικὰ στὸν τελώνη πού προσεύχεται μαζί του. Ὁ ὑπερήφανος, ὅταν πρόκειται νὰ τονίσει τὴν ὑπεροχὴ του, λίγο νοιάζεται ἂν πληγώνει τοὺς ἄλλους.

Δέν εἶναι ὡστόσο λίγες οἱ φορές πού καί ἐμεῖς βαδίζουμε στὰ ἴχνη του. Ἄς ἀναλογισθοῦμε κι ἐμεῖς, ὑπερτιμώντας τὶς πράξεις καὶ τὰ προσόντα μας, πόσες φορές ἀναπαυόμαστε στὶς ψεύτικες δάφνες τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων μας. Ἔχουμε χρήματα, εἴμαστε μορφωμένοι; Ἐνα αἴσθημα ὑπεροχῆς μᾶς κυριεύει. Ἡ λαχτάρα νὰ ὑψώσουμε καὶ νὰ προβάλουμε τὸν ἑαυτὸ μας, μπορεῖ νὰ μολύνει ἀκόμα καὶ καλὲς προσπάθειες, ὅπως τὴν προσευχή.

Ἐξετάζουμε μὲ ζῆλο τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων. Ἀνθρώπινα μικροσφάλματα τῶν ἄλλων τὰ θεωροῦμε ἐγκλήματα. Καὶ δὲ μένουμε ὡς ἐκεῖ. Ἐπιζητοῦμε εὐκαιρία νὰ τὰ φέρουμε στὴ δημοσιότητα, γιὰ νὰ φανεῖ ἡ δική μας ὑπεροχὴ. Παιδί τῆς περηφάνειας εἶναι ἡ

περιφρόνηση, τό κακόμορφο τέκνο μιᾶς σκληρῆς μητέρας.

Μερικὲς φορές προσπαθοῦμε νὰ χρωματίσουμε τὶς κρίσεις μας γιὰ τοὺς συνανθρώπους μας μὲ λύπη τάχα, γιὰ τὸ λάθος τοῦ ἄλλου. Φροντίζουμε νὰ ἀποκρύψουμε ἀπὸ τοὺς γύρω μας καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια μας τὴ συνείδηση, τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια ποὺ μᾶς κινοῦν. Ντύνουμε μὲ ἔνδυμα ἀμεροληψίας τὴν πρόθεσή μας νὰ μειώσουμε τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ ὑψώσουμε τὸν ἑαυτό μας.

Ἡ λανθασμένη στάση ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ ὑπάρχει στὸ φαρισαϊκὸ φρόνημα, συνδέεται μὲ μιὰ λανθασμένη στάση ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Στὴν προσευχὴ τοῦ τελώνη ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ὑποκείμενο • «ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ». Ἀντίθετα, στὴν προσευχὴ τοῦ Φαρισαίου, ὑποκείμενο εἶναι τὸ ἐγώ του • «ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμί ὡσπερ οἱ λοιποί». Αὐτὴ εἶναι ἡ ρίζα τοῦ φαρισαϊκοῦ ἁμαρτήματος: ὅταν κέντρο τῆς ὑπάρξεώς μας δὲν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλὰ ὁ ἀσήμαντος ἑαυτός μας. Πρόκειται γιὰ μιὰ καταστροφικὴ ἀλλοτρίωση. Τὰ ἁμαρτήματα τοῦ τελώνου μπορεῖ νὰ ἔχουν διαβρώσει τὴν ψυχὴ του, στὸ βάθος της ὅμως, διατηρεῖ τὴ νοσταλγία γιὰ τὸν Θεό.

Ἡ προσευχή, ἡ εὐγενέστερη πράξη τοῦ ἀνθρώπου, μᾶς καταδικάζει ὅταν δὲν γίνεται μὲ ταπείνωση καὶ μὲ ἀγάπη γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ Περικοπή.